

A domain név használat tisztességtelen, ha fogyasztók megtévesztését eredményezi.

Alkalmazott jogszabályok: Tpv. 6. §, 874/2004/EK. rendelet 21. Cikk /1/ és /2/ bekezdés

Győri Ítéltábla Gf.V.20.423/2009/6. szám

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes – megállapítási – keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes 1999-ben regisztráltatta a s...hu és a k...hu domain neveket a regisztrációra hivatott szervnél. Az alperes a domain nevek regisztrációját nem újította meg, azok használatával felhagyott. A felperes ugyanezeket a domain neveket 2004 decemberében regisztrálta, majd azok használatát a perben nem álló E.Sz. Kft-nek átengedte, ezért a perrel érintett domain nevek begépelése esetén az internetböngészőben az E.Sz. Kft. honlapja jelent meg. Az E.Sz. Kft. az alpereséhez hasonló tevékenységet folytat. Az alperes 2008-ban észlelte, hogy a felperes a domain neveket az ismertetett módon használja, ezért 2008 márciusában felszólította a felperest, hogy hagyjon fel a két domain név használatával, és azokat engedje át az alperes részére. Az alperes ennek érdekében 2008. május 9. napján regisztrációs döntnöki eljárást kezdeményezett, melynek eredményeként a regisztrációs döntnök 2008. szeptember 27. napján meghozott döntésében a s...hu és k...hu domain neveket a felperestől visszavonta és azokat az alperesre átruházta. Döntésében a regisztrációs döntnök eljárási szabályzatának 31. pontjára hivatkozott azzal, hogy a felperes rosszhiszeműen járt el, amikor az alperes piaci vetélytársának tekinthető E.Sz. Kft-vel kötött megállapodás alapján a perben érintett domain nevek használatát átengedte. A határozat kiemelte, hogy a két domain név alatt önálló tartalomszolgáltatás nem található, a két domain név a látogatókat a www.E.Sz.hu oldalra irányítja át. A döntés szerint a felperes magatartása az 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) rendelkezéseivel ellentétes volt, mert a felhasználók megtévesztésére alkalmas helyzet állt elő.

Az elsőfokú bíróság rögzítette: a felperes a Pp. 123. §-ában írtak szerint nem volt elzárva attól, hogy annak megállapítását kérje, a s...hu és k...hu domain nevek használatával nem folytat a Tpv. szerint tisztességtelen gazdasági tevékenységet, valamint a két domain név használatára jogosult. Ugyanakkor a felperes a Tpv. 6. §-ába ütköző módon járt el, amikor olyan neveket használt domain névként, amelyekről az alperest szokták felismerni. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a „K...” elnevezés az alperes rövidített neveként egyértelműen az alperesre utal. Ez a megnevezés sem a felpereshez, sem az E.Sz. Kft-hez nem köthető, így önmagában az alperes nevének domain névként történő használatával a felperes a Tpv. 6. §-ában megfogalmazott tilalmat szegte meg. Utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy az

alperes igazolta, hogy a S... GmbH. generált disztribútoraként a s...hu domain név használatára jogosult Magyarországon. Ebből pedig az következik, hogy e domain név felperes általi használata is a Tpv. 6. §-ába ütközött.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta azt is, hogy a felperes a s... védjegy jogosultja a 8. áruosztályban. Álláspontja szerint a felperes ezzel kapcsolatos hivatkozása nem vehető figyelembe, mert a felperes ellenérték fejében a névhasználatot egy olyan másik perben nem álló gazdasági társaságnak engedte át, amely sem a K... sem a s... elnevezéssel nem hozható összefüggésbe. Ebben az esetben pedig a névhasználat indokoltságát az átengedésre jogosult társaság vonatkozásában kell vizsgálni.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását kérte azzal, hogy az ítélőtábla a felperes kereseti kérelmének teljes körűen adjon helyt. Támadta az elsőfokú ítéletet azzal, hogy a megyei bíróság nem értékelte azt a tényt, mely szerint az alperes a perbeli domain nevek regisztrálását követően azok használatával felhagyott és azokat a felperes három és fél évig zavartalanul használta, e használat ellen pedig az alperes hosszabb időn keresztül nem tiltakozott. Ez pedig a fellebbezésben írtak szerint az alperesnek felróható magatartás. Hivatkozott arra, hogy az E.Sz. Kft. jóhiszeműen, a regisztrációs nyilvántartásban bízva szerezte meg ellenérték fejében a felperestől a domain nevek használatát, éppen arra tekintettel, hogy az E.Sz. Kft. is a S... GmbH. termékeit forgalmazza. Hangsúlyozta, hogy az alperesi felróható magatartás figyelmen kívül hagyásával a bírósági döntés a regisztrációs nyilvántartás közhiteles voltát és abszolút hatályát kérdőjelezte meg. Kiemelte, hogy a felperes a fogyasztókat nem tévesztette meg, mert a hosszú idő óta saját nevére regisztrált domain neveket adta használatba harmadik személynek, aki üzletszerűen foglalkozott a s... márkájú termékek forgalmazásával. A k...hu domain nevet illetően pedig arra hivatkozott, hogy annak használata nem sérti a cégnév kizárólagosság elvét, mert sem a felperes, sem az E.Sz. Kft. azt nem használta cégnévként, és így a domain név használata a K...Kft-vel nem volt azonosítható.

Másodlagosan a másodfokú eljárás felfüggesztését kérte arra hivatkozva, hogy az elsőfokú eljárás során már előadottak szerint a Fővárosi Bíróság előtt védjegyper van folyamatban a felperes és az alperes között.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a fellebbezés elutasítását kérte. Előadta, hogy a Fővárosi Bíróság előtt folyamatban volt per szüneteléssel megszűnt. Hivatkozott arra, hogy a felperes által a s...hu domain név használatára feljogosított E.Sz. Kft. a s... védjegy és elnevezés használatára nem volt jogosult. Hangsúlyozta, hogy a K... kifejezés az alperesi gazdasági társasághoz köthető. Előadta, hogy a felperesi felróható magatartásra, illetőleg jóhiszeműségre történő utalás azért nem releváns, mert az alperes kifejezetten felhívta a felperest, hogy a perbeli domain nevek használatáról önként mondjon le. Utalt arra, hogy egy

domain név regisztrálása azt nem zárja ki, hogy annak használata következtében a domain név tulajdonosa ne valósítana meg védjegybitorlást. A regisztrátor domain név bejegyző tevékenysége pedig nem minősül jogi oltalmat keletkeztető konstitutív aktusnak.

A másodfokú eljárás során a felperes csatolta azt a nyilvántartásba vételi igazolást, mely szerint 006938518 nyilvántartási számon a s... közösségi védjegy jogosultja.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően okszerűen mérlegelte, és az így helyesen megállapított tényállás alapján levont jogi következtetése és indokolása is helytálló. Erre tekintettel az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján annak helyes indokaira figyelemmel hagyta helyben.

A fellebbezés kapcsán az ítélet az alábbiakra mutat rá:

A felperes maga sem hivatkozott arra, hogy abban az időszakban, amikor a domain nevek használatát az alperes kifogásolta, és a regisztrációs döntnöki eljárásra sor került, a s... nevet illetően védjegyjogosultságot szerzett volna. A per tárgyát így az az időszak képezte, amikor a felperes a s... védjegyre még nem volt jogosult. A másodfokú eljárásban csatolt iratokkal a felperes mindössze azt igazolta, hogy 2008. augusztus 28-i iktatási dátummal és 2010. szeptember 30-i regisztrációval vált védjegyjogosulttá. Az a felperesi előadás, mely szerint a felperes a s... domain név használatával lényegében a saját védjegyét használja, legfeljebb védjegybitorlási per tárgyát képezheti, figyelemmel az 1997. évi XI. törvény 27. § /1/ bekezdésében foglaltakra.

Az 1997. évi XI. törvény 95. § /1/ bekezdésére is figyelemmel a jelen eljárásnak nem az volt a tárgya, hogy a bíróság azt vizsgálja, mennyiben volt jogosult a védjegyoltalom megszerzését követően a felperes a s...hu illetőleg a k...hu domain név használatára, hanem az, hogy a védjegyoltalom megszerzését megelőzően a felperes eljárása a Tpv. 6. §-ába ütközött-e. Ezzel kapcsolatban a 874/2004/EK. rendelet 21. Cikk /1/ bekezdés a./ pontjában és /2/ bekezdés c./ pontjában írtak az irányadók. E szerint a bejegyzett domain nevet a megfelelő peren kívüli, vagy bírósági peres eljárás keretében vissza kell vonni, amennyiben a név azonos egy olyan névvel, vagy megtévesztően hasonlít egy olyan névhez, amelyre a nemzeti és/vagy a közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy a közösségi jog alapján keletkezett – pl. a 10. Cikk /1/ bekezdésében említett – jog vonatkozik, és amennyiben: a domain név birtokosa a nevet anélkül jegyeztette be, hogy a névhez joga vagy jogos érdeke fűződne. (21. Cikk /1/ bekezdés a./ pont)

A 21. cikk /1/ bekezdés a./ pontja szerinti jogos érdek abban az esetben bizonyítható, ha a domain név birtokosa törvényesen és nem kereskedelmi céllal, illetve tisztességesen használja a domain nevet, és nem törekszik a fogyasztók megtévesztésére, illetve arra, hogy sértse egy olyan név jó hírét, amelyre a nemzeti és/vagy közösségi jog által elismert, vagy a nemzeti és/vagy közösségi jog alapján keletkezett jog vonatkozik. (21. Cikk /2/ bekezdés c./ pont)

Helytállóan helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy az EK. rendelet 21. Cikk /1/ bekezdés a./ pontja szerinti jogos érdek, illetőleg a /2/ bekezdés c./ pontban írt szabályozás alapján arra kell figyelemmel lenni, hogy a felperes az egyes domain neveket nem maga használta, hanem azok használatát egy, az alperessel hasonló tevékenységi kört gyakorló, perben nem álló cég részére engedte át, és ez a felperesi magatartás nem tekinthető a domain név tisztességes felhasználásának.

Helytállóan utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a „K...” elnevezés az alperes cégnevével egyező, így e domain név használata ugyancsak a Tpv. 6. §-ába ütköző módon valósult meg akkor, amikor a domain név az alperes konkurensének tekinthető, perben nem álló cég honlapjára irányította az internet felhasználóját.